

هیجده سال گذشت

مردم ایران برای محاکمه قاتلین فرزندان خود بیتابی میکنند

مراسم شکوهمند یادمان کشتار زندانیان سیاسی تابستان ۶۷ در گلزارخاوران سال ۸۴

کشتار سراسری زندانیان سیاسی در تابستان ۶۷ لکه ننگی در تاریخ معاصر ایران و در تاریخ بشریت است. جمهوری اسلامی ایران بنام الله و بنام دین اسلام و برای حفظ موقعیت طبقاتی و تثبیت حاکمیت سرمایه داری تجاری و منافع پس مانده ترین قشر سنتی جامعه و ایجاد رعب و وحشت در کشور عفریت مرگ را بر بالای سر زندانیان سیاسی به پرواز درآورد و با بیرحمی و شقاوت غیر قابل توصیف هزاران انسان پر امید را در بیدادگاههای چند دقیقه ای محاکمه و به جوخه تیرباران سپرد و یا به دار آویخت. رژیم جمهوری اسلامی چنان بیرحمانه و جنون آمیز به زندانیان در بند یورش برد و چنان قتل عامی به راه انداخت که فقط با رژیم های فاشیستی نظیر هیتلر و موسولینی و فرانکو قابل مقایسه است. در اعتراض به این کشتار بربرمنشانه، دهم شهریور ماه از سوی خانواده های قربانیان این فاجعه، سالروز کشتار همگانی اعلام گردید و هرساله در چنین روزی مادران و پدران داغ دیده، فرزندان، دوستان و یاران جانباختگان در گلزار خاوران گرد می آیند و با برنامه های متنوع یاد این عزیزان را گرامی میدارند. جنبش اعتراضی خانواده جانباختگان تابستان ۶۷ در حال شکل گیری است. در سال گذشته جمعه ۱۱ شهریورماه بیش از ۲۰۰۰ نفر درخاوران تجمع کردند و مراسم باشکوهی برگزار نمودند. امسال نیز چنین خواهد شد و مادران و پدران جانباختگان همراه با سایر مردم آزادیخواه درخاوران گرد خواهند آمد و بی باکانه به پای برگزاری این مراسم خواهند رفت. حرکت اعتراضی خانواده های جانباختگان تابستان ۶۷ همانند جنبش اعتراضی مادران در شیلی و آرژانتین در حال شکل گیری است و خانواده های جانباختگان برای دادخواهی و به محاکمه کشیدن مسببین و قاتلین فرزندان خود بیتابی میکنند. جمهوری اسلامی از تجمع خانواده ها در گلزار خاوران و گسترش این حرکت اعتراضی بشدت میترسد زیرا سرنوشت رژیم منفور محمد رضا شاه و نظامیان شیلیائی و آرژانتینی آئینه است که سرنوشت او را نیز منعکس میسازد و از این رو می کوشد با ترفند های گوناگون مانع گرد همائی خانواده ها در گلزار خاوران گردد. رژیم می کوشد این سند جنایت تاریخی را از اذهان مردم بزدايدواز بازشدن بحث و تحقیق و بررسی در مورد این فاجعه و بازتاب آن در عرصه بین المللی می هراسد. از این رو باید از مبارزات خانواده های زندانیان سیاسی

جانباختگان ۶۷ فاطعانه دفاع نمود و به پیکار آنها ارج گذاشت. باید به تقویت حرکت اعتراضی خانواده های زندانیان قربانی کمر همت بست و از افشای عاملین این جنایت از هیچ کوششی دریغ نورزید. عزیزانی که از کشتار سال ۶۷ رهایی جستند وظیفه دارند با حضور خود بعنوان شاهدان زنده این جنایت پرده از کشتار بیرحمانه جمهوری اسلامی بردارند و دمی از افشای این گراز های آدمخوار نیاسایند.

عطش خون ریختن جمهوری اسلامی و آزار و شکنجه زندانیان سیاسی همچنان ادامه دارد و قتل بیشرمانه اکبر محمدی نشان از آن است که رژیم بدون تکیه بر سرنیزه و ترور و کشتار مخالفین امکان ادامه حیات ندارد. لذا، تنها با گسترش مبارزات تو ده ای در داخل و خارج کشور و با بکارگیری تاکتیکها و اشکال متنوع مبارزاتی است که میتوان رژیم را به عقب نشینی واداشت و سرانجام سرش را به سنگ کوبید.

حزب ما به همه فرزندانی که جان تسلیم کردند و درمقابل خلفای حاکم تسلیم نشدند درود می فرستد و خلقهای ایران نام فرزندان خود را که بخاطر آزادی و سعادت توده های محروم و زحمتکش درمیدان نبرد جان باختند هرگز از یاد نخواهند برد.

گرامی باد خاطره جانباختگان تابستان ۱۳۶۷!
سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!
زنده باد سوسیالیسم این پرچم نجات بشریت!

حزب کار ایران (توفان)

شهریور ۱۳۸۵

www.toufan.org

toufan@toufan.org